

DİREN SAĞDUYU, BU KÂBUS GEÇECEKTİR

Zeki Sarıhan tarafından yazıldı.
Cumartesi, 12 Eylül 2015 06:32 -

Türkiye'nin düzenini şirazesinden çıkardılar. Her şey "Seni başkan yaptırmayacağız" kararından sonra azdı. İktidar kavgası, parlamentodan sarp dağ geçitlerine, kasaba ve şehirlerin mahallelerine taşındı. Türkiye'yi derin bir kaosun içine yuvarladılar. Böyle zamanlarda bomba, silah, tank, top, demir çubuk ve taş kimlerin elindeyse söz hakkı onundur. Türkiye tarihi böyle durumları daha önce de yaşadı. Kuyucu Murat'ın katliamı, Hamidiye Alayları, Teşkilatı Mahsusaların toplu cinayetleri, Tan matbaasının tahribi, 6-7 Eylül olayları, 1980 darbesinde yaşananlar, Maraş, Çorum, Madımak katliamları... Güneydoğu'da faili meçhuller...

Toplumlar, yaşadıkları acı deneyimlerle olgunlaşırlar. Deniz kıyılarında birer sanat eseri gibi yuvarlak, düzgün taş parçalarına rastlırsınız. Onlar, kim bilir hangi dağın tepelerinden sellerle buralara taşınmışlardır. Geçtikleri yerlerde başka taşlara çarpa çapa düzgün bir şekil almışlardır. Geçmişte yaşanan acı olaylar, iktidar çevrelerini de halkı da olgunlaştırması, demokrasi ve insan hakları yönünde eğitmesi beklenirdi. Hoşgörü kültürü egemen olmalıydı? Son yaşadığımız olaylar bu konuda bizi daha uzun ve zahmetli bir yolculuğun beklediğini gösteriyor.

Gene de bugünkü toplumumuzun 15-20 yıl önceki toplum düzeyinden yüksekte olduğu açıktır. Düne göre bugün geçmişimize ilişkin daha çok şey biliyoruz. Tarihi yorumlamakta daha sağlıklıyız. Yapmaktan, katılmaktan pişman olduğumuz şeyler var. İnsanların görüşlerinin farklı olacağını, bunların birbirine saygılı olması, seçimlerin dürüst yapılması, basın özgür olması gerektiğini düşünenlerin sayısı düne göre daha çok. Kürt, Kızılbaş, komünist tabuları birçoklarımızın zihninde yıkıldı. Eşit haklara sahip özgür yurttaşlar olmamız gerektiğine inananlar düne göre daha fazla.

DAHA UZUN BİR YOLUMUZ VAR

DİREN SAĞDUYU, BU KÂBUS GEÇECEKTİR

Zeki Sarıhan tarafından yazıldı.
Cumartesi, 12 Eylül 2015 06:32 -

Bununla birlikte, gerek siyasi iktidarı ele geçirmiş kadronun tutumu, gerek onların sokağa saldırdığı zorbaların hareketi demokrasi, barış ve eşitlik için yürüyeceğimiz daha uzun bir yol olduğunu, anlatılıyor. Siyasi iktidar, aldığı oy hangi oranda olursa olsun iktidarı başkalarıyla paylaşmak bile istemiyor. Devlet hazinesini yandaşlarına istediği gibi paylaşacağına inanıyor ve kimsenin denetimini kabul etmiyor. Başkanlık sistemi yoluyla bu iktidarı pekiştirmek için seçim sonuçlarını hiçe sayıyor. İktidar için ülkeyi ateşin içine atmaktan çekinmiyor. Ülkenin selameti için değil, sırf bir kesimden birkaç puan oy devşirmek için uzlaşma masaları devriliyor. Şiddete davetiye çıkarılıyor. Asker ve polis cenazelerinin kendilerine oy getireceği umuluyor.

Bugün yaşadığımız kâbus, aydınlanmadan geçmemiş, burnunun ucundan ötesini göremeyen, hak hukuk bilmeyen, yalnız zorbalığa tapan bir kesimin eseridir. Bugünkü toplumumuz ikiye ayrılmıştır: Bir yanda bunca deneyimden dersler çıkararak barış içinde yaşamak isteyen, birbirlerinin hakkına saygı duyanlar, diğer yanda bu kavramlardan habersiz, kör bir fanatizme saplanmış olanlar, cehaleti besleyenler.

Otuz yıl sonra bunlardan birinciler çok daha çoğalmış, ikincilerin ise oldukça azalmış olduğu görülecek. Bugünkü tarihi yazanlar, gerek iktidarın tutumunu, gerekse onun dayandığı cehalete batmış kitleye acıyacaklar. Fakat o zamana kadar daha kaç asker, polis, genç hayatını kaybedecek! Yıkılan, yakılan yerler onarılır fakat ölenler bir daha dirilmeyecekler!

Çilekeş halkım! Çare yok: Uygarlık yolundaki engelleri tek tek ayıklayacağız. Taş üstüne taş koyarak ilerleyeceğiz. Umutsuzluğa kapılmayacağız.

Diren sağduyu! Bu kâbus senin sayende sona erecek...